

Svítidla Crown od firmy iGuzzini

Ing. Petr Žák, Ph.D., Etna s. r. o.

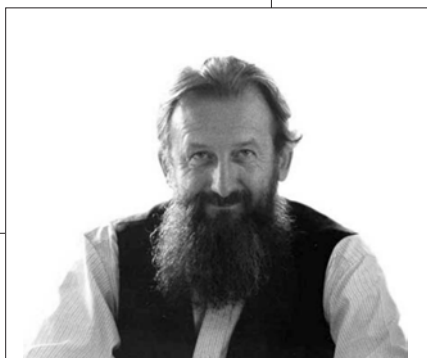
Nová sériová řada svítidel Crown (obr. 1) vychází z projektu osvětlení historického centra ve městě La Venaria Reale, které se nachází v italské provincii Piemont. Jedním z důležitých aspektů projektu bylo respektování historického i současného prostředí středu města, ve kterém jsou venkovní svítidla součástí městského mo-

ce o projektu jsou uvedeny na internetové adrese <http://www.iguzzini.com/html/en/crown-focus.html>.

Svítidla Crown jsou primárně určena k osvětlení komunikací a veřejných prostorů s vozidly jedoucími omezenou rychlostí, kde se vyskytuje kombinovaný provoz pěší a automobilové dopravy. Příkladem

Obr. 1.
Svítidlo Crown
se světelnými
diodami
39 W

Obr. 2. Architekt Michele De Lucchi

biliáře a kde jejich proporce a tvarové řešení hrají významnou roli.

V rámci projektu byl hledán způsob, jak pro určitý tvar svítidel využít nové typy světelných zdrojů LED, aby při jejich rozmístění a nasměrování, které je dáno právě tvarem svítidla, bylo možné řešený prostor dostatečně osvětlit a prosvětlit. Byla tedy navržena atypická svítidla La Venaria, která byla následně tvarově modifikována, a tak vznikla svítidla nové řady Crown. Autorem projektu a návrhu obou svítidel je italský architekt Michele De Lucchi (obr. 2). Bližší informa-

tykovýchto prostorů jsou náměstí, městské třídy, veřejné parky nebo parkovací a obslužné plochy obchodních domů.

Uvedená svítidla jsou vyráběna ve dvou verzích, jejichž konstrukce se liší pouze polohou ramen nesoucích hlavu svítidla s optickým systémem (obr. 3). Tyto dva druhy konstrukce současně odrá-

Obr. 3. Svítidlo Crown s asymetrickým uchycením hlavy

žejí dva základní typy rozložení svítivosti: symetrické a asymetrické. Hlava svítidla a ramena jsou vyrobeny z tlakově litého hliníku se základní dvojitou povrchovou ochrannou vrstvou a barevným nátěrem. Čelní kryt je vyroben z tvrdého sodno-vápenatého skla o tloušťce 5 mm. Horní kryt, který se používá k přístupu do hlavy svítidla, je připevněn třemi sponami, které umožňují otevřít svítidlo bez použití nástrojů. Horní kryt je při otevření přidržován mechanickou vzpěrou z korozivzdorné oceli. Optický systém je vybaven dekompresním ventilem, který je určen k vyrovnání vnitřního a vnějšího tlaku, a usnadňuje tak otevření svítidla. Vzhledem k použití plochého čelního krytu a k vysokému krytí optické části, je pokles světelného toku svítidla v průběhu deseti let způsobený znečištěním pouze 5 % počáteční hodnoty. Svítidla jsou řešena modulárně, proto lze jednotlivé celky a díly po jejich době života, při poškození nebo poruše snadno demontovat a vy-

měnit. Součástí svítidla je bezpečnostní vypínač, který při otevření krytu automaticky odpojí vnitřní elektrické části svítidla od napájecího přívodu. Svítidla jsou vyráběna ve verzích pro vysokotlaké halogenidové výbojky o příkonu od 50 do 250 W, pro vysokotlaké sodíkové výbojky o příkonu od 50 do 250 W, pro vysokotlaké výbojky Cosmopolis (Philips) 60 a 90 W, pro světelné diody o příkonu od 39 do 98 W a pro moduly se světelnými diodami Fortimo (Philips) o příkonu 65 W.

Optický systém svítidel pro vysokotlaké výbojky tvoří reflektor z velmi čistého hliníkového plechu (99,93%) se třemi typy rozložení svítivosti: silniční, asymetrickou a symetrickou. U svítidel se silniční vyzařovací charakteristikou lze měnit tvar křivky svítivosti změnou polohy patice (pět poloh). Elektrická výzbroj svítidla je upevněna na hliníkové desce, je

připojena přes konektor a lze ji demonstrovat bez použití nástrojů.

Svítidla určená k osazení světelnými diodami jsou vyráběna pouze ve variantách se silničním rozložením svítivosti nebo se symetrickou optikou pro modul LED Fortimo. Svítidla jsou dodávána s diodami v neutrálně (4 000 K) nebo teple (3 000 K) bílém barevném tónu. Vnitřní elektronika automaticky kontroluje teplotu uvnitř svítidla. U svítidel pro světelné diody lze pomocí dvou mikropřepínačů nastavit jeden ze čtyř přednastavených provozních režimů. Za použití firemního softwaru lze vytvořit vlastní provozní režimy, které se do svítidla nahrají prostřednictvím rozhraní USB. Na požádání je možné svítidla vybavit řídicí jednotkou pro ovládání svítidel protokolem DALI.

Svítidla jsou určena pro přímou montáž na stožár o průměru 76 mm; pro mon-

táž na jiné průměry (60 a 102 mm) lze ke svítidlům na objednávku dodat adaptéry. Svítidla je rovněž možné na požádání vybavit soumrakovým spínačem. Podíl světelného toku do horního poloprostoru je nulový. Krytí svítidla je IP66, třída ochrany II, mechanická odolnost IK10/IK04. Svítidla mají evropskou certifikační značkou ENEC.

etna
iGuzzini

ETNA s. r. o.

Mečislavova 2, 140 00 Praha 4

tel.: +420 257 320 595,

+420 257 320 597

fax: +420 257 310 604

brána gsm: 724 912 091

e-mail: etna@etna.cz, www.etna.cz

Odešel významný pedagog – světelný technik doc. Ing. Josef Linda, CSc.

Narodil se v roce 1938 v Nových Mítovicích. Ve třidvaceti absolvoval na plzeňské Vysoké škole strojní a elektrotechnické. Na této škole zůstal jako asistent a

Obr. 1. Doc. Linda slaví v Nečtinách svých 70 let

o tři roky později se stal odborným asistentem. Koncem sedmdesátých let dvacátého století absolvoval postgraduální kurz světelné techniky na ČVUT v Praze a v roce 1981 obhájil vědeckou hodnost v oboru osvětlování. Docentem se stal za dalších jedenáct let.

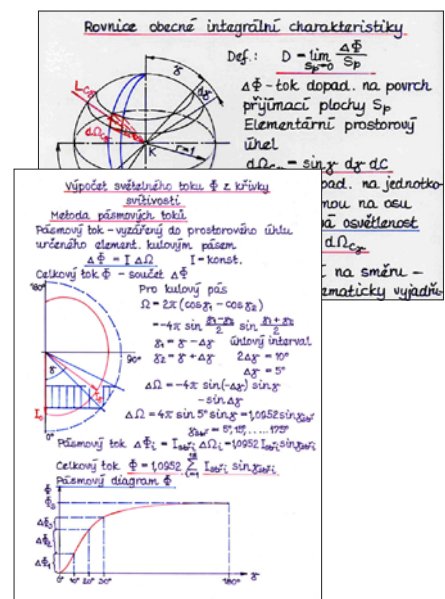
Během svého působení na vysoké škole přivedl ke světlu mnoho budoucích odborníků. Přitom sám patřil mezi naše nejvýznamnější osobnosti tohoto oboru. I to byl jeden z důvodů, proč mu byla v roce 2004 udělena Pamětní medaile Západočeské univerzity v Plzni.

Osvětlování se věnoval i mimo školu. Ať už jako člen redakční rady časopisu Světlo nebo odborný i organizační garant mnoha kurzů a seminářů – proslulých plzeňských setkání s třicetiletou tradicí. Byl také zakládajícím členem Společnosti pro osvětlování, předseda její regionální skupiny v Plzni. Byl i čestným členem Společnosti pro rozvoj veřejného osvětlení. Tak bych mohl ještě dlouho pokračovat, přesto bych jistě na mnohé z jeho aktivit zapomněl.

Ale nemohu nezopakovat první řádky z nedávného blahopřání k jeho narozeninám: „Sudičky měly předposlední den měsíce ledna roku 1938 velice dobrou náladu. Narozenému Pepíčkovi nadělily jen to dobré. První nesmírnou laskavost, druhá moudrost a ta třetí skromnost...“

Takový zůstal až do konce.

V onom blahopřání jsem ještě vzpomněl jeho pečlivost, s jakou vedl záznamy o zápočtech a zkouškách. Tehdy zaplňoval již třetí sešit. Velice tlustý sešit. Nenapadlo mě v té chvíli, jak málo času zbývá. Nevěřil jsem, že by snad třetí sešit nenaplnil do poslední řádky a nesáhl po

Obr. 2. I v době počítačových prezentací zůstal u fixů a průsvitné fólie; je z toho cítit člověčina..., ta z něho vždy vyzařovala

čtvrtém. Přesto se tak stalo. Onemocněl, a aniž by bylo nemoci dáno jméno, podlehli jí ve středu 6. dubna 2011.

A stalo se něco neuvěřitelného. Několik málo hodin po jeho odchodu se narodila jeho vnučka.

Za všechny kolegy a přátele
Ing. Tomáš Maixner